

מסורת הש"ס

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל
י ו יב יג יד יה יו יז יח יט
כ ל מ נ ס ע פ צ כז כח
כט ל א ב ג ד ה ו ז ח ט י
כ ל מ נ ס ע פ צ כז כח
כט ל א ב ג ד ה ו ז ח ט י
כ ל מ נ ס ע פ צ כז כח
כט ל א ב ג ד ה ו ז ח ט י

במה אשה פרק ששי שבת

סג.

עין משפט
נר מצוה

סג א חיי פרוס מהל' שנת
הלכה א סגג לאין סת
טושי' א חיי ס' ט'א ספיק'
ז:
ב ב ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
ג ג ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
ד ד ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
ה ה ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
ו ו ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
ז ז ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
ח ח ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
ט ט ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
י י ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
כ כ ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
ל ל ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
מ מ ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
נ נ ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
ס ס ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
ע ע ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
פ פ ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
צ צ ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
כז כז ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
כח כח ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:
כט כט ח' טיב ט'ה' חלום
הלכה:

תורה אור השלם

- 1 וקשט בין הנוסח
הדורש לענין ריבוי
ובתור חרבות לאתם
התחתיתים לטעות לא
ישא נר אל נר דרב ולא
ילמדו ערו ממלכות:
2 כי לא יחול איבון מקרב
הארץ על כן אבני מצוק
לאמר פתח נפתח את דרך
לארץ לעדן ולבנות
בארץ:
3 וישעלם לא שמוע לא
דברים וטו יא
4 וישעלם לא שמוע לא
אלוים ויחנך יעשה
למועבד לו:
5 חגור חרבך על ירך גבור
הדרך והדרך:
6 חללים מה ד
7 הדרך צלח רבב של
דבר אמת וענה צדק
והדרך נרדאת יעמר:
8 חללים מה ה
9 ארץ ימים בימינה
בשטואלה עשר וקבורה:
10 כסלתי טו
11 אז נדברו יראי א' איש
את רעהו וקשטו י וישמע
ויכתב ספר וצרו לפעו
ליראי ו לחושבי שמו:
12 כסלתי טו
13 ידבר עמים חתונות
ולאמינם תחת רגלינו:
14 שומר מצוה לא ירע
דבר רע ועת ומשפט ידע
לב חכם:
15 קולות ה
16 כאשר דבר מלך
שלטון ומי יאמר לו מה
תעשה:
17 קולות ה ד
18 הדיעות בנוים חברים
מקשיבים לקולך
השמיעני:
19 שיר השירים ח יג
20 ברח דודי ורמח על
לעבי או לעפר האדמיות על
דבי בשמים:
21 שיר השירים ח יד
22 הביאנו אל בית ה' והגלו
עליו אהבת:
23 שיר השירים ח ט
24 לקם מרעו חסד
ויראת שיר יעזוב:
25 איב ח י

לענין רש"י

משפטיה (משפטיה) אלה:

כיין חרדלי. שחור. לומר לצנה או שחורה: כמסך רחב. מיסך מטה שמיסך עליה בשעת חלילה. ולענין יארוף אשה שמה: קלר. כמושה: חכר טוב. אשה טובת מראה: דלימלמי מלכא. כן שמה: מלתני' בלאה. מפרש בנמי' קולפא מנוקה' בלע"ז: וכסמו חרבוטא. ולי תכשיטין וינהו לא יסו בטלין לעמיד: ידריה. כנגמרה' מפרש: ספוריה. אינה מקבלת טומאה: ויואלין בה. דלא שלפא ומחויא שלא יראה שוקה: ככלין עמלין. כנגמ' מפרש לה: גב' סרגא כטיורה. נר כההים מתוך שאינו תרץ אלו נאה. אבל בזמן הזה שהוא עת מלחמה

אין בין העוה"ו לימות המשיח. אע"ג דהשתא אין ירושלים ואין כהמ"ק ואילו לימות המשיח יהיה הכל בניו ז"ל דהאי אין בין לאו דוקא: ואילו

בין חרדלי במסב רחב או במסב קצר בחבר טוב או בחבר רע א"ר חסדא וכו' וכו' לזנות אמר רבבה אמר רבי יהודה עצי ירושלים של קנימוהו היו ובשעה שהיו מסיקין מהן ריחן נודף בכל ארץ ישראל ומשחרבה ירושלים נגזו ולא נשתירי אלא כשעורה ומשכתה כזואי דצימצמאי מלכתא: מלתני' אלא האיש לא כשיי ולא בקשת ולא בבתים ולא באלה ולא ברומה ואם יצא חיוב המאה רבי אליעזר אמר תכשיטין הן לו והכ"א אין אלא לגנאי שנאמר וכתתו חרבותם לאתים והתיותיהם למזמרות י"א ויא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה בירית מהורה ויוצאין בה בשבת ככלים טמאים ואין יוצאין בהן בשבת: גב' מאי באלה י"א קולפא: ר' אליעזר אמר תכשיטין הן לו: תניא אמרו לו לרבי אליעזר וכי מאחר דתכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן לפי שאינן צריכין שנאמר י"א וי"א אל גוי חרב ותהוי לנו בעלמא אמר אבוי מידי דהוה 'אשרנא כטיורה ופליגא דשמואל דאמר שמואל י"א בין העולם הזה לימות המשיח אלא שיעבוד גלויות בלבד שנאמר י"א לא יחל האינו מקרב הארץ מסייע ליה לרבי חייא בר אבא דר' חייא בר אבא י"א כל הנביאים לא נתבאאו מלאי לימות המשיח אבל לעולם הבא י"א לא ראתה אלהים וילתך ואיכא דאמרי אמרו לו לר' אליעזר וכי מאחר דתכשיטין הן לו מפני מה הן בטלין לימות המשיח אמר להן אף לימות המשיח אינן בטלין היינו דשמואל ופליגא דר' חייא בר אבא א"ל אבוי לרב דימי ואמרי לה לרב אובאי ואמרי לה רב יוסף לרב דימי ואמרי לה לרב אובאי ואמרי לה לרב יוסף א"ל רב כהנא כהנא בריה דר' א"ל רב הונא הא בדברי תורה כתוב א"ל ואין מקרא ויצא מיד פשוטו ו"א כהנא כד הוינא בר תמני סרי שני והוה גמירנא ליה לכוזיה הש"ס ו"א הוה ידענא דאין מקרא ויצא מיד פשוטו עד השתא מוא לכוזיה דליגמר איניש והדר ליסבר: סמי' ורות: א"ל ר' ירמיה א"ר אלעזר שני תלמידי חכמים המחדרין זה לזה בהלכה הקב"ה מצליח להם שנאמר ויהדרך צלח אל תקרי והדרך אלא והדרך ולא עוד אלא שעולין לגדולה שנאמר צלח רכב יכול אפילו שלא לשמה תלמוד לומר על דבר אמת יכול אם הגים דענו ת"ל ועונה צדק ואם עושיין כן זוכין לתורה שניתנה בימין שנאמר והתוך נוראות ימינד רב נחמן בר יצחק אמר וזוכין לדברים שנאמרו בימינה של תורה דאמר רבא בר רב שילא ואמרי לה אמר רב יוסף בר חמא א"ר ששת מאי דכתיב אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד אלא בימינה אורך ימים איכא עושר וכבוד ליכא אלא במימינה בה אורך ימים איכא וכ"ש עושר וכבוד למשמאלים בה עושר וכבוד איכא אורך ימים ליכא א"ר ירמיה אמר ר' שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים הנוחין זה לזה בהלכה הקדושה ברוך הוא מקשיב להן שנאמר ונדברו יראי ה' וגו' ואין דיבור אלא נחת שנאמר ידבר עמים תחתינו מאי ולחושבי שמו א"ר אמי אפילו חישב לעשות מצוה וגאנס ולא עשאה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה א"ר חוננא בר אידי כל העושה מצוה כבאמרה אין מבשרין אותו בשורות רעות שנאמר שומר מצוה לא ידע דבר רע א"ר אסי ואיתימא ר' חנינא אפילו הקב"ה גזירא הוא מבטלה שנאמר כאשר דבר מלך שלטון ומי יאמר לו מה תעשה וסמך ליה שומר מצוה לא ידע דבר רע אמר רבי אבא אמר רבי שמעון בן לקיש שני תלמידי חכמים המקשיבים זה לזה בהלכה הקדושה ב"ה שמוע לקולן שנאמר והיושבת בנגים חברים מקשיבים לקולך השמיעני ואם אין עושיין כן גורמין לשכינה שנסתלקת מישראל שנאמר וברח דודי ורמח וגו' אמר רבי אבא א"ר שמעון בן לקיש שני ת"ח המדגילים זה לזה בהלכה הקדושה ברוך הוא אוהבן שנאמר ודגלו עלי אהבה אמר רבא והוא דידי צורתא דשמעאה והוא דלית להו רבה כמתא למיגמר מיניה (א"ר) אבא א"ר שמעון בן לקיש גדול המלואה יותר מן העושה צדקה ומטיל בבים יותר מכולן (א"ר) אבא אמר ר' שמעון בן לקיש האם תלמיד חכם נוקם ונוטר כחוש הוא חגריהו על מתנדך אם עם הארץ הוא חסיד אל תדור בשכותו אמר רב כהנא אמר רבי שמעון בן לקיש אמר רב אסי אמר ר' אבהו אמר ר' אבהו אמר רבי שמעון בן לקיש וכל המגדל כלב רע אתו דכחוס ביהו מונע חסד מתוך ביתו שנאמר אלמס

ממעוהו כהנא אמר רבי שמעון בן לקיש אמר רב אסי אמר ר' אבהו אמר רבי שמעון בן לקיש וכל המגדל כלב רע אתו דכחוס ביהו מונע חסד מתוך ביתו שנאמר אלמס

ממעוהו כהנא אמר רבי שמעון בן לקיש אמר רב אסי אמר ר' אבהו אמר רבי שמעון בן לקיש וכל המגדל כלב רע אתו דכחוס ביהו מונע חסד מתוך ביתו שנאמר אלמס

ממעוהו כהנא אמר רבי שמעון בן לקיש אמר רב אסי אמר ר' אבהו אמר רבי שמעון בן לקיש וכל המגדל כלב רע אתו דכחוס ביהו מונע חסד מתוך ביתו שנאמר אלמס

בין חרדלי. שחור. לומר לצנה או שחורה: כמסך רחב. מיסך מטה שמיסך עליה בשעת חלילה. ולענין יארוף אשה שמה: קלר. כמושה: חכר טוב. אשה טובת מראה: דלימלמי מלכא. כן שמה: מלתני' בלאה. מפרש בנמי' קולפא מנוקה' בלע"ז: וכסמו חרבוטא. ולי תכשיטין וינהו לא יסו בטלין לעמיד: ידריה. כנגמרה' מפרש: ספוריה. אינה מקבלת טומאה: ויואלין בה. דלא שלפא ומחויא שלא יראה שוקה: ככלין עמלין. כנגמ' מפרש לה: גב' סרגא כטיורה. נר כההים מתוך שאינו תרץ אלו נאה. אבל בזמן הזה שהוא עת מלחמה

הגהות הב"ה

ב' חיי רבי הוה וכו' ותמך
הכ"ס ואכ"מ ח"ב פ"ה פ"ה
וכ"ס י"ג פ"ה ח"ב פ"ה
וח"מ י"ג פ"ה ח"ב פ"ה
שנפסקין מל"ג ותמך על
מיהו נמק וכו' ע"ל בדף
ט"ז ע"ב:

גליון הש"ס

ג' א"ל א"ל ע"ב ל"ג ע"ב
ה' פ"ה ט"ז ע"ב:

בוסף רש"י

באלה. חלק ופסחים ט"ז
למזמרות. שמתין כן
הסמי' ויחייב ב' דיבות.
וה' כמין אע"ה שטיסן
לקוים ממל פני שוקיה
לבקן של ימל. שהורה
דללו מכשוי ס'א אלה שהורה
לנתי שוקיה וכו' טענת
ההלל ואלמן טבויטו.
ועצרוקי בה. אפרין לו ע'
ב' שוקיה ול' ה' מפא'
יחלן דיוקן דלשטימא ה'א
ל'א כלמ' ומת' וע"ב
א' אסרנא כטיורה. נר
בלתיס לו חיל' וכו' וכו'
כל הנביאים לא נתבאאו.
הטיבת המזמרת.
ד' טונה לפלגל' שוהדות
ע"א. עין לא ראתה. לא
נלחלה ולא נלח' למס ניח'
ישן עין ס'ס ניח' לא
רלח' א' אפי' יעשה הקב"ה
למחל' לו וחל' עיקר אלה
אלקס וישיעו די טו לאין
ל'א ד'כ' וכו' וכו'
אין סקרא וינא מריר
פשוטו. ופ"ת דרשנין לה
לכרסה. מדי פשוטו מיח'
לא ספק לנחרי יבמית ב'
למיטיטין בה. בסקוס כל
כס' חריס' לנתי סריה.
כלמ' האשתתם קוד יושע
ל'א עיקר יעזוב שמו.
ידבר עמים חתונות יתל'
עמים חתוני חתוני א"ה.